

ZEEZEILREIS GEMAAKT MET DE ZEILLOGGER "TECLA" 5 - 19 augustus 1989.

Beschrijving van een ondernomen zeilreis met de pas gerestoreerde logger Tecla. Dit is al het 8ste jaar dat deze zeezeiler net als zijn 2 grootvaders zee kiest. Alleen wat nieuw is, is het schip, dit is niet de vertrouwde "Geesje van Urk" uit Rotterdam maar de "Tecla" uit Zwartsluis.

Gert en Marileen van de "Geesje" hebben geen gelegenheid om te charteren in 1989 en hebben mij een referentie gegeven van een collega die met z'n schip in 1989 gerestoreerd opnieuw in de vaart komt.

In februari 1989 ben ik al eens samen met mijn vriendin Jeanine met de auto naar Zwartsluis geweest om te zien hoe de restauratie van de Tecla voortgang vindt, en om kennis te maken met Jennie en Jaap het schippersechtpaar.

In mei 1989 is de Tecla opnieuw in de vaart gekomen, en beschikbaar voor de chartervaart in de zomer en herfstmaanden.

Op zaterdag 5 augustus 1989 gingen de wekkers ongeveer rond 5 uur af.

Zelfs moeder Bender was via de telefoon present.!

Jeanine was de laatste nacht ook bij mij.

Met gemak haalde we de eerste metro van 06.14 uur, om 06.45 uur waren we op de prins Hendrikkade, de parkeerplaats van de bus aangekomen.

De Deense bus die mij naar Kopenhagen zal brengen was daar reeds aangekomen.

Mijn bagage was op 2 boodschappenkarretjes geladen, zodat er in Amsterdam niet veel gesleept behoefde te worden.

Om 07.15 uur ging de bus rijden richting Denemarken.

Op de deelnemerslijst stond aangegeven dat er nog iemand vanuit Amsterdam met de bus meegang naar de "Tecla".

Dat was Petra uit Assen (haar ouders die haar naar Amsterdam brachten woonden er althans) Jeanine en Petra's ouders zwaaiden de bus uit.

In de bus zat een Deens reisgezelschap dat op thuisreis was.

Zo te zien veel gezinnen met kinderen, die elkaar kenden blijkbaar.

Er waren enige grote dozen inhoudende lunch / ontbijt pakketten de bus ingebracht, met nog de nodige drinkwaren.

Om 09.30 uur waren we bij Denekamp, de Duits/Nederlandse grens aangekomen.

Daar heb ik krentenbollen en melk ingeslagen, want ik had verder geen etenswaar vanuit Amsterdam meegenomen i.v.m de bagagebeperking en het gemak.

Via weg 213 ging het dan richting Bremen, via Hamburg naar de havenplaats Putgarden.

De veerboot kwam naar een vaartijd van 1 uur aan in Rodbyhavn.

De route ging verder via de E4 via Stubbe*koping naar Kopenhagen.

(De brug waar ik in 1988 met "Geesje" onderdoor gezeild ben).

In Kopenhagen was het eindpunt een spoorwegstation, zodat er van de bus overgestapt werd in de trein die Petra en mijzelf naar het centraalstation bracht van Kopenhagen.

Om het gezeul van bagage te voorkomen namen we daar vandaan met z'n tweeën een taxi naar de Amaliehaven waar we aan boord welkom geheten werden door Jaap en Jennie en de overige opvarenden die reeds aan boord waren aangekomen.

zondag 06 aug 1989.

Deze begon met een 'vrij' ontbijt tussen 08.30 en 09.30 uur.

Na het bekende corvee werd er de eerste zeilinstructie gegeven, en we gaan opweg het ruime sop op.

Met een rustig gangetje zeilen we de dag door, aan het einde van de middag gaan we te Helsingor voor anker.

Maandag, 07 aug.

Het anker werd gelicht, de reis gaat nu verder, op de kaart gezien "tegen de wijzerrichting van de klok in".

Het doel is, mits het weer het natuurlijk mogelijk maakt om het eiland Sjaelland waarop ook de hoofdstad Kopenhagen ligt geheel te omzeilen en uitstapjes te maken in de havenplaatsjes die we onderweg zullen tegenkomen.

Aan het einde van de maandagmiddag lopen we de haven van Gilleleje binnen.

's)Avonds hebben we bij het kampvuur een grootse barbecue aangericht, die heel laat in de avond met een grote regenbui wordt afgesloten.

Dinsdag, 08 augustus 1989.

Met wat weinig wind en later op de dag veel zonneschijn zijn we naar Hundetsted gezeild om daar maar na een half uurtje motoren op veilige wijze daar in de haven te komen.

Woensdag, 09 aug.

Alvorens Hundetsted uit te varen richting Grena heb ik eerst per telefoon moeder Bender gefeliciteerd met haar verjaardag (die mag je nooit vergeten). Grena is behalve een havenplaats ook de plaats van een scheepsmotorenfabriek onder de zelfde naam als de plaats.

donderdag, 10 aug.

Een zeilreis van Grena naar Hals, de ingang van het Lympfjord. Het is een heerlijke zeereis geworden van wel 60 zeemijl!! In Hals is echter niet al te veel te doen, op :

Vrijdag, 11 aug.

vertrekken we naar Aalborg dieper het fjord in. 's Avonds gaat een deel van de groep nadat de koorveeperikelen in de keuken zijn opgelost "stappen" in Aalborg. Daar blijkt een straat te zijn waarin zich niets anders dan cafe's en disco's bevinden niets anders. Wat hier opvalt is een kleine lievenheersbeestjesplaag, overal zitten ze op het schip.

Zaterdag, 12 aug.

Laat in de ochtend wordt na het aan boord brengen van proviand de landvasten ingenomen en zeilen nu voor de wind het Langerak weer uit in de richting van Hals. Het schip loopt 'fantastisch'. Voorbij Hals komen we 'op zee' (het kattedagat). Buitengaats gaan we uiteindelijk de ingang van het Mariagerfjord in. Het fjord heeft een prima aangegeven, maar smalle vaargeul. Dit stuk doen we dan ook voor de veiligheid op de motor. 's Avonds liggen we aan de kade van het plaatsje Hadsund, (43 kilometer afstand via de weg van Aalborg) waar we met een groepje opvarenden een drankje zijn wezen drinken in de plaatselijke wijnkelder.

zondag, 13 aug.

We varen nu bij daglicht verder het Mariagerfjord op totdat we niet verder kunnen (bij het plaatsje Hobro). In het begin is het fjord prima bezeilbaar, maar verderop is dat niet meer verantwoord i.v.m. de smalle vaargeul. In het plaatsje Hobro zit wat scheepvaart (industrie in de vorm van scheepsreparatie werfjes en zo). Diverse schepen liggen daar op hellingen of in de haven voor reparatie. Op zondagavond blijken alle dancings of pubs dicht te zijn, (waarschijnlijk moet iedereen hier op maandagmorgen vroeg "uit de veren"). De kok Rokus genaamd heeft eerder in de week een brandwond opgelopen aan z'n hand die nog steeds niet over is. Onder de schepelingen blijkt dat Fennie van beroep huisarts is .! Rokus z'n pijnlijke hand krijgt nu deskundige aandacht, 2 dagen lang loopt Rokus met de hand in een mitella voorgeschreven door Fennie de "scheepsarts"

Maandag, 14 aug.

We blijven vandaag liggen, Jaap en bemanning buigen hun hoofd over enige preventieve technische zaken w.o. de elektriciteitsvoorziening. Er moet wat gesleuteld worden aan de overbrenging van de generator naar de aandrijvende dieselhulpmotor. Zonder de betrouwbare werking van deze voorziening kan het schip tijdens de vaart niet stellen. De dag wordt doorgebracht met een lange wandeling door de natuur in de omgeving van Hobro. We komen onderweg uit bij een watermolen annex restaurant Frykat waar de keuken eer aan wordt gedaan. In de nabijheid bevindt zich de aanwezigheid van een archeologisch object in de

vorm van een opgegraven vikingdorp.

Aan de hand van het gevonden palenplan is 1 huis geheel gereconstrueerd voor bezichtiging.

Om 17 uur is iedereen weer aan boord van de Tecla, waar we de terugreis aanvangen door het fjord in de richting van de brug van het plaatsje Hadsun. In het begin is het fjord bezeilbaar, maar later als de vaargeul erg smal wordt gaat de motor voor de veiligheid weer aan.

Nadat de duisternis is gevallen moeten we de weg door het fjord vinden aan de hand van de geleide) lichten die op de wal geplaatst zijn waar bij goede koers 2 lampen in 1 lijn moet worden waargenomen.

Verder zijn er nog de onverlichte rode en groene tonnetjes.

Een paar goede sterke zaklantaarns doen wonderen om de donkere maar licht reflecterende paaltjes op te sporen.

Na de nodige inspanningen bereiken we veilig en wel de steiger vlak voor de brug van Hadson waar we pas na middernacht aankomen, en onder de wol kruipen.', moe van de inspannende navigatie-uren in het fjord.

Dinsdag, 15 aug.

's Morgens wordt er voor de laatste maal water geladen, er zijn voor Kopenhagen vrijwel geen mogelijkheden voorhanden.

Ook een niet werkend zeillicht boven in de mast eist z'n aandacht, benevens een beschadigd kluiverstagblok in de mast moet vervangen worden.

We gaan nu (13 uur) op weg richting zee, en komen na een zeiltocht van 48 zeemijlen 's avonds aan in de haven van het eiland Anholt.

Daar krijgen we een plaatsje vlak achter de haveningang, de haven ligt of te vol of het is daar veel te ondiep voor de logger Tecla met ca. 2.80 m diepgang.

Het eiland wordt nu te voet en op

Woensdag, 16 aug.

ook nog per fiets verkend. We eten 's middags warm i.p.v 's avonds.

Daarna volgt er palaver (overleg onder schepelingen) om vast te stellen wat we willen doen de komende tijd, nog een overnachting op Anholt of vertrekken en komende nacht doorvaren om de tijd 'voor ons uit te schuiven'.

Uit de stemming blijkt dat er wacht gelopen gaat worden gedurende 1 nacht totdat we in Kopenhagen zijn aangekomen. Zelf krijg ik de 17 - 23 en de 05 - 11 uren wacht.

Tijdens de avondwacht is er weinig wind, de motor moet tijdelijk aan.

De nachtwacht heeft meer geluk, de zeilen gaan weer omhoog tijdens de 23 - 05 uren wacht en maken een goede vaart.

Tijdens de 05 - 11 uren wacht worden we overvallen door een regenbui waarbij de meegezeulde laarzen toch nog van pas komen op de laatste zeildag.

Om 13 uur liggen we op de afgesproken plaats aan de steiger van Kopenhagen.

Het blijkt daar een drukte van belang te zijn van zeilschepen in de haven, tot de grootste driemasters toe. Het lijkt wel "sail Kopenhagen"

Ook ligt er de Nederlandse "eendracht", een opleidingsschip die aan z'n laatste reis begint naar Scheveningen alvorens verkocht te gaan worden naar een Duitse rederij.

Ook is het duidelijk waarneembaar dat een installatiebedrijf doende is om geluidsversterkingsapparatuur op te stellen, afwachten wat dat met zich mee gaat brengen.

Uiteindelijk blijkt dat het 'grote feest' zal plaatsvinden op vrijdagavond, als alle passagiers van de Tecla aan hun thuisreis bezig zijn, we lopen dit feest dus mooi mis.

Onder de betalende opvarenden bevinden ook een 6 tal spanjaarden.

Deze hebben de laatste avond een culturele avond verzorgt door ons een geheel spaans menu (paella) voor te schotelen waarbij ze zelf de boodschappen hebben gedaan en alles hebben bereid.

Het smaakt prima.!!, een leuke kennismaking...

Vrijdag, 18 augustus 1989.

De dag van het vertrek uit Kopenhagen.

Ik heb in de stad de laatste voorraad ansichtkaarten gekocht voor de laatste groep mensen die ik wil verrassen met het zenden van een vakantiegroet.

Dit zijn dan meestal mensen die niet precies weten wanneer ik met vakantie ben.

Het laatste wat nog op het programma staat is het weer in ordentelijke staat terugbrengen van het schip zoals het is aangetroffen 2 weken geleden. Vele handen maken ook hier licht werk, het is een paar uurtjes gedaan. Dan is dan toch het moment van afscheid nemen gekomen. De Spaanse schepelingen reizen met een soort landrover, beschikbaargesteld door een hunner werkgevers.

Mijn slaapmaatje Leo heeft voor de terugreis net als ik een buskaartje, doch deze verkiest met de Spanjaarden mee te reizen, de auto is er groot genoeg voor.

Ook Jennie de schippersvrouw gaat met dochter Eveline dit weekeinde terug naar Nederland met de auto daar Eveline komende week weer naar school gaat.

De nog overige schepelingen reizen in de avond met de trein af naar Nederland. Van de Amalihanen neem ik een taxi naar het spoorwegstation Sjaelor, de opstapplaats van de bus.

Dat is een stuk luxer dan zeulen naar stadsbus en trein, er zit nog voldoende Deense kronen in de vakantiebeurs.

De reisroute van de bus gaat via de E66 naar Haskov, waar de veerboot ligt die om 16 uur de trossen losgooit.

De overtocht duurt weer 1 uur en brengt ons in Knutshoved (Nyborg ligt in de buurt ervan).

De bus waarin ik nu zit heeft als eindbestemming Parijs, later op de dag is overstappen noodzakelijk in Odense op een andere bus die uit de omgeving van Frederikshavn komt met Amsterdam als eindbestemming.

(Daar zitten ook passagiers in met bestemming Parijs).

Na de passagiersuitwisseling rijden er een 2 tal bussen naar Amsterdam die 500 kilometer op korte afstand van elkaar blijven rijden tot de Prins Hendrikkade te Amsterdam.

De reisroute gaat nu verder over het vaste land van Denemarken tot Flensburg, de Deens/Duitse grens.

Op Duits grondgebied wordt er gedurende 3 kwartier gestopt op een immens groot parkeerterrein van een zeer grote supermarkt om een ieder in de gelegenheid te stellen om inkopen te doen voor het verdere vervolg van de reis.

Zelf beperk ik me tot een paar kartonnetjes met sinaasappellimonade voor de dorst.

Koek en snoepwaar heb ik nog in voldoende mate voorhanden voor de komende nacht.

Na in het cafetaria een stuk taart en koffie genuttigd te hebben ga ik weer in de richting van de bus. Om 22 uur zit iedereen weer in de bus en rijden we de naderende schemering in op weg via Hamburg, Bremen Osnabrueck, Denekamp, Amersfoort naar Amsterdam.

Zaterdag, 19 aug.

Om 06.15 uur rijd de bus Amsterdam binnen.

Met de metro ben ik toen thuisgekomen.

Om 07 uur steek ik de sleutel in het slot na een afwezigheid van 15 dagen.

Janine belt, ze had dit al eerder gedaan zonder gehoor te krijgen.

Na het uitpakken van m'n bagage en het vullen van de wasmachine voor de eerste keer lag ik om 08 uur onder de wol om toch nog eventjes 'bij te slapen' ondanks dat ik in de bus wel heb kunnen slapen.

Dit is dan weer het einde van m'n 'scheepsjournaal 1989 ' gemaakt aan boord van de zeillogger "Tecla"